

Titel: Kapitel XXI.

Citation: "Kapitel XXI.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e7831/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXI.

Afsnit til Højesteret.

§ 243.

Domme, affagte i første Instans af en Landsret, kunne, med den i § 6 indeholdte Undtagelse, overensstemmende med nedenstående Regler af Parterne paaanes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Afsnit omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser, forsaavidt Afsnit ikke særlig er udelukket.

Afsnit kan iværksettes til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Afsnit alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Heller ikke kan Afsnit iværksettes alene til Forandring af Dommens Bestemmelser om Procesomkostninger og proceshuelle Straffe. Dog kan Højesterets Justitiarius i Forening med to Medlemmer af Retten tillade, at deslige Bestemmelser særskilt paaanes af Parterne, naar Afgørelse med Hensyn til disse Punkter er uafhængig af Sagens Udfald, eller af Tredjemænd, hvem Omkostninger eller Straf er paalagt eller Salær tilkendt eller fratændt.

§ 244.

Afsnit kan iværksettes fra begge Parter Side, men de tvende Afsnit blive da at forene til samtidig Forhandling, jfr. § 94. 1ste Stykke.

Udtrykkeligt eller skjult Afkald paa Afsnit kan ikke gyldig gives, forinden der Retsafgørelse, om hvis Paaante der er Tale, er truffet.

§ 245.

Eksdomme og Afgørelser af enkelte Strids spørgsmål i Henhold til § 107 kunne særst paaanes, naar den endelige Dom er affagt.

§ 246.

Afsnit er 8 Uger fra Dommens Afjættelse at regne. Afsnit kan dog undtag-

efterhvis tilføjes indtil et Aar efter Dommens Afjgelse, naar der foreligger tilstrækkelig Grund til at afdige fra den almindelige Regel om Ankefristen.

Den, der vil paanænte efter Udløbet af den almindelige Ankefrist, maa indgive et begrundet skriftligt Anbragende derom til Højesterets Justitiarius, som træffer Afgørelse i Forening med to Medlemmer af Retten. Modparten kan opfordres til at erklære sig over Anbragendet, og den Part, der vil anke, maa paa Opfordring af fornevnte Udvalg af Retten tilvejebringe de fornødne Oplysninger. Skulde Vidneforsel være nødvendig, bestemmer Udvalget, om den skal finde Sted umiddelbart for det eller for Underret. Tilfødes Anke, tilkendegives dette skriftlig vedkommende Part, som derom har at gøre Meddelelse til Modparten inden 4 Uger, efter at Tilladelsen er givet.

§ 247.

Inden Ankefristens Udløb eller inden 4 Uger, efter at den i § 246 ommeldte Tilladelse til Anke er meddeelt, skal Appellanten indlevere Ankestævning paa Rettens Kontor til Sagens Berammelse overensstemmende med de i § 201 fastsatte Regler. Begæres Sagen berammet til et overdrevent høit Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Justitiarius Spørgsmaalet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den Paastand, der agtes nedlagt.

Om Barslet gælde de i § 202 fastsatte Regler, dog jaalebes at det ikke maa være fortere end 4 Uger.

§ 248.

Hæves eller afvises en i rette Tid, jfr. §§ 246 og 247, indanket Sag, skal det, uanset at Ankefristen imidlertid maatte være udløbet, være Parten tilladt at indanke Sagen paany, naar ny Stævning indgives paa Rettens Kontor til Sagens Berammelse inden 14 Dage fra det Retsmøde, hvor Sagen blev

hævet eller afvist. Denne Akt kan kun benyttes en Gang.

§ 249.

Naar den berammede Tøgtedag skal Appellanten møde og fremlægge Ankeskrivningen. Undlader han dette, afvises Sagen, og der tilkendes den Indstævnte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger. Samme Virkning har Appellantens Udeblivelse eller Undladelse af at foretage de til Sagens Fortsættelse hørende Strid ved senere Møder, saafremt Domsforhandlingen ikke er berammet, eller ved selve Domsforhandlingen.

§ 250.

Udebliver Indstævnte, skønt lovlig varslet, og Appellanten begærer Sagen fremmet, udgaar den til strafflig Behandling.

Appellanten kan dog i Stedet herfor begære Sagen udsat og skal da lade forlynde en Udskrift af det i Mødet foretagne for Modparten med et af Retten fastsat Bærl.

Ovenstående Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Indstævnte udebliver i et senere Møde uden at have afgivet noget Svar i Sagen eller udebliver ved Domsforhandlingen, i hvilket Tilfælde derhos det, som han allerede maatte have fremført for Højesteret, lades ude af Betragtning. At Indstævnte, efter at have svaret i Sagen, udebliver i andre Møder end det, hvori Domsforhandlingen finder Sted, berettiger ikke til at anvende Bestemmelsen i nærværende Paragrafs 1ste Stykke og afslører ikke Indstævnte fra senere at møde i Sagen.

§ 251.

Møder Indstævnte uden at rejse Indsigelse, optages Sagen efter Begæring til Domsafsigelse.

§ 252.

Bil Indstævnte fremsette Formalitetsindvendinger mod Ankesagen, eller ønsker